

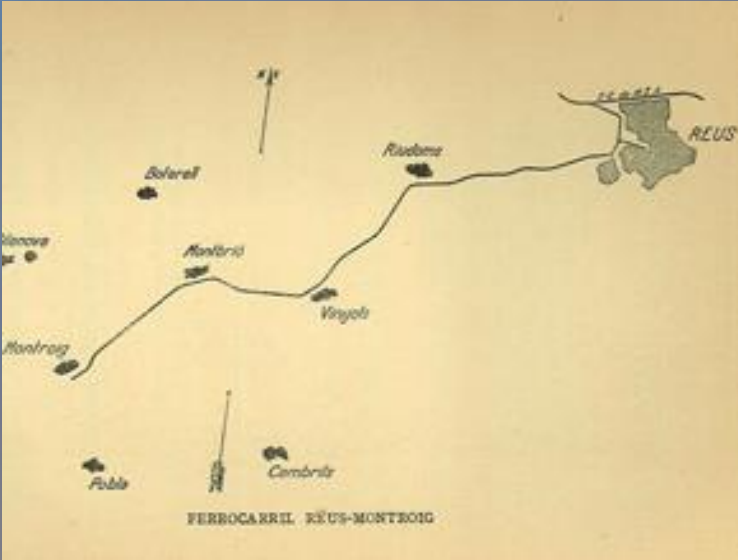
La Mancomunitat, impulsora del Servei Meteorològic de Catalunya

Els objectius de la Mancomunitat

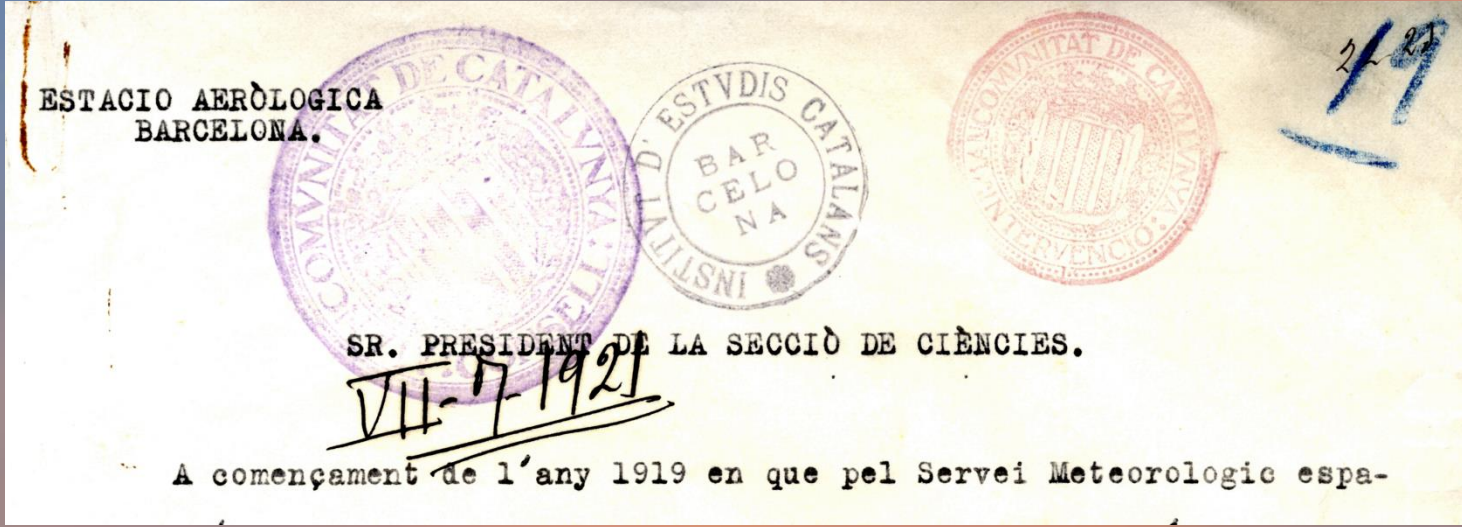
La Mancomunitat de Catalunya (1914-1925) agrupa les quatre diputacions catalanes amb l'objectiu d'impulsar la creació d'infraestructures i introduir millores científiques i tecnològiques per al benefici de la societat. Així neixen el Servei Geogràfic i el Servei Geològic, els laboratoris de psicologia, pedagogia, agricultura, química, tèxtil, mecànica i electricitat, la xarxa de telefonia...

Comunicacions telefòniques

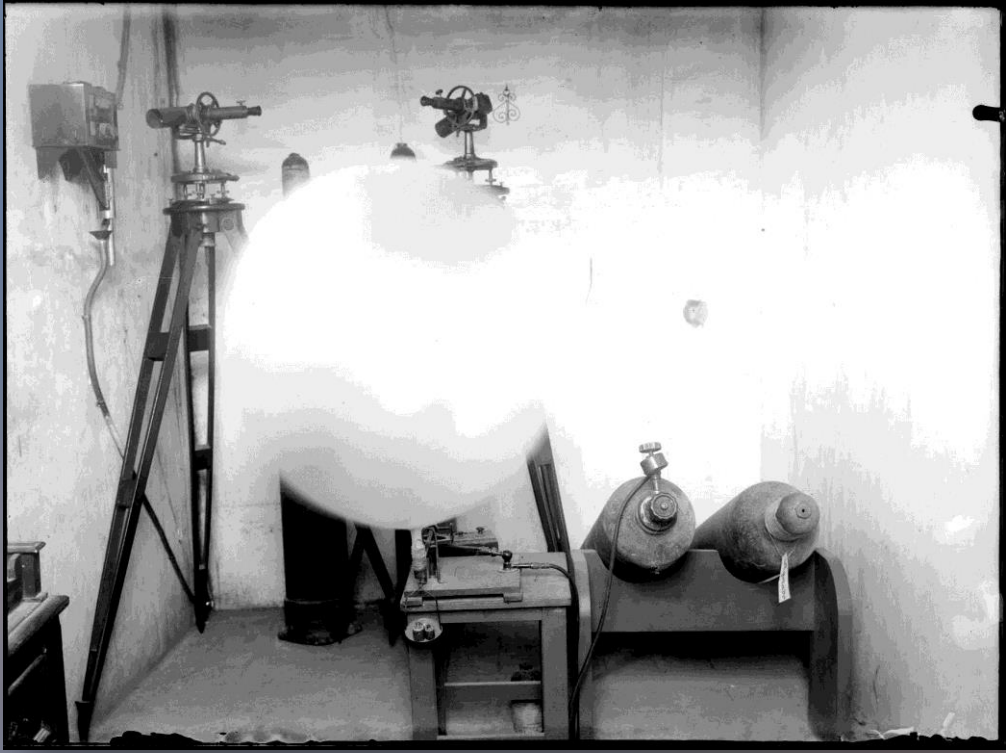
Traçat ferrocarril Reus - Mont-roig

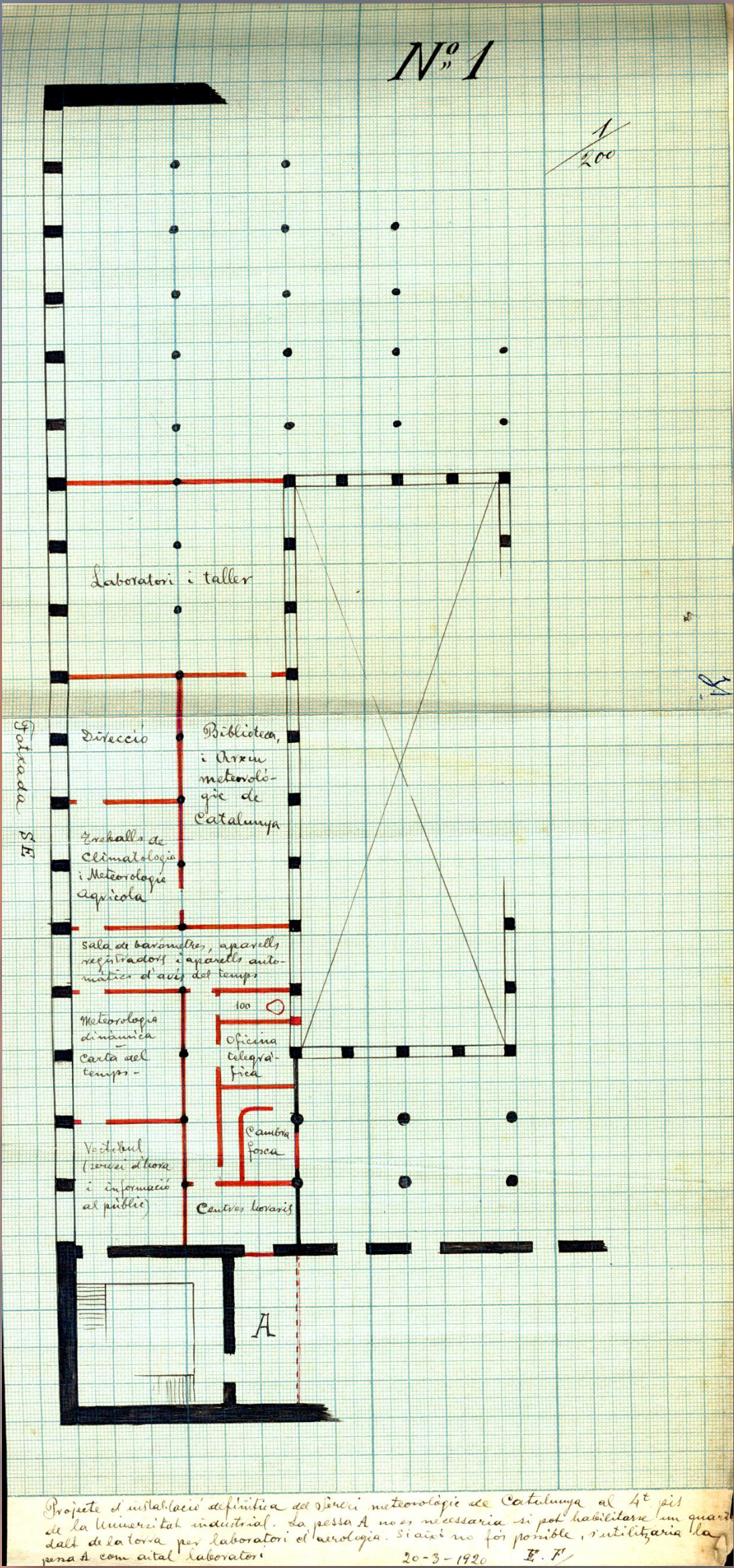
Segells oficials en un escrit de l'Estació Aerològica de Barcelona

L'Estació Aerològica (1914-1921)

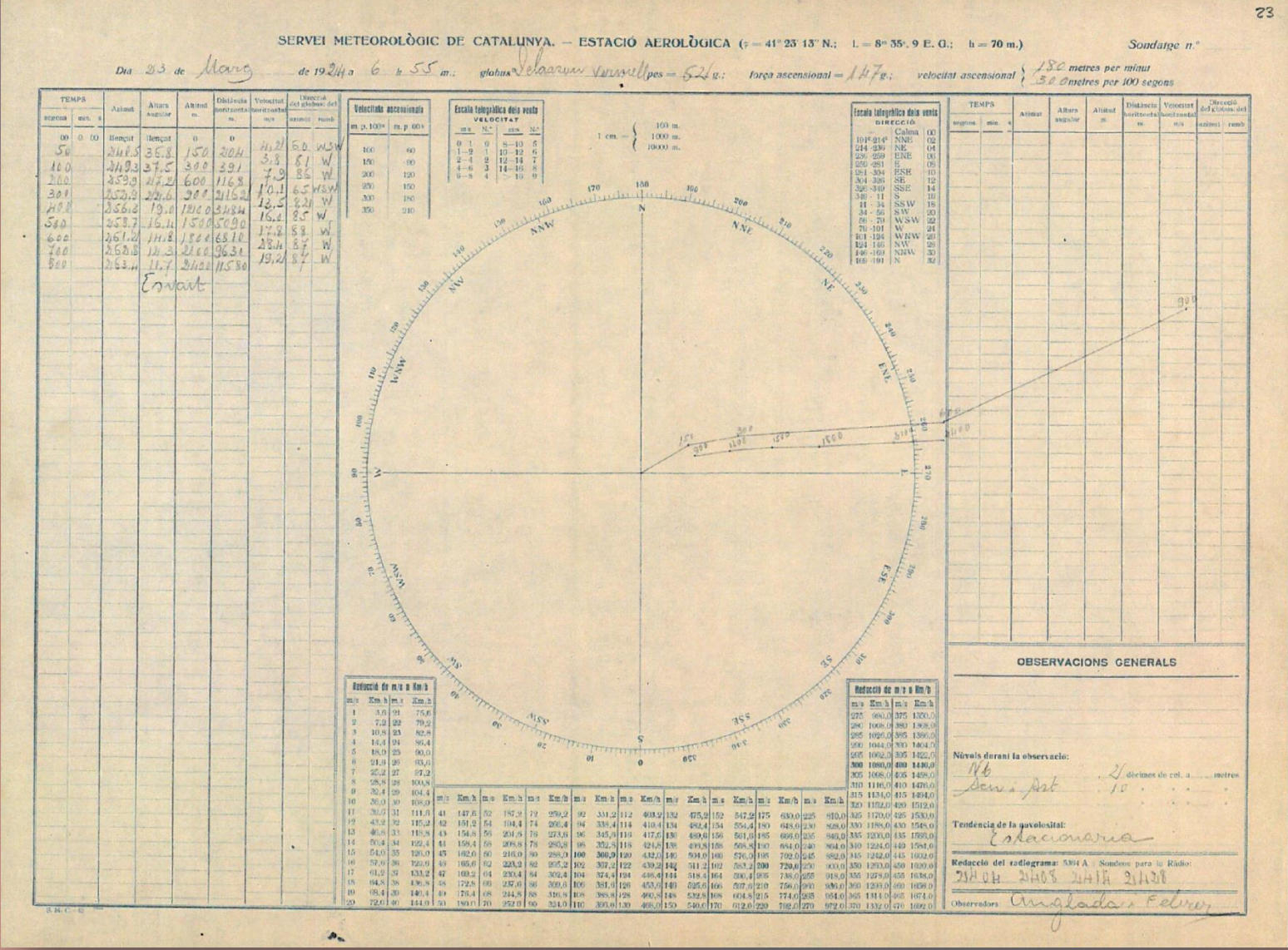
Es crea amb el suport de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) per millorar el coneixement de l'estat de l'atmosfera en altura i, així, la predicció meteorològica. El Dr. Fontserè en fou el director.

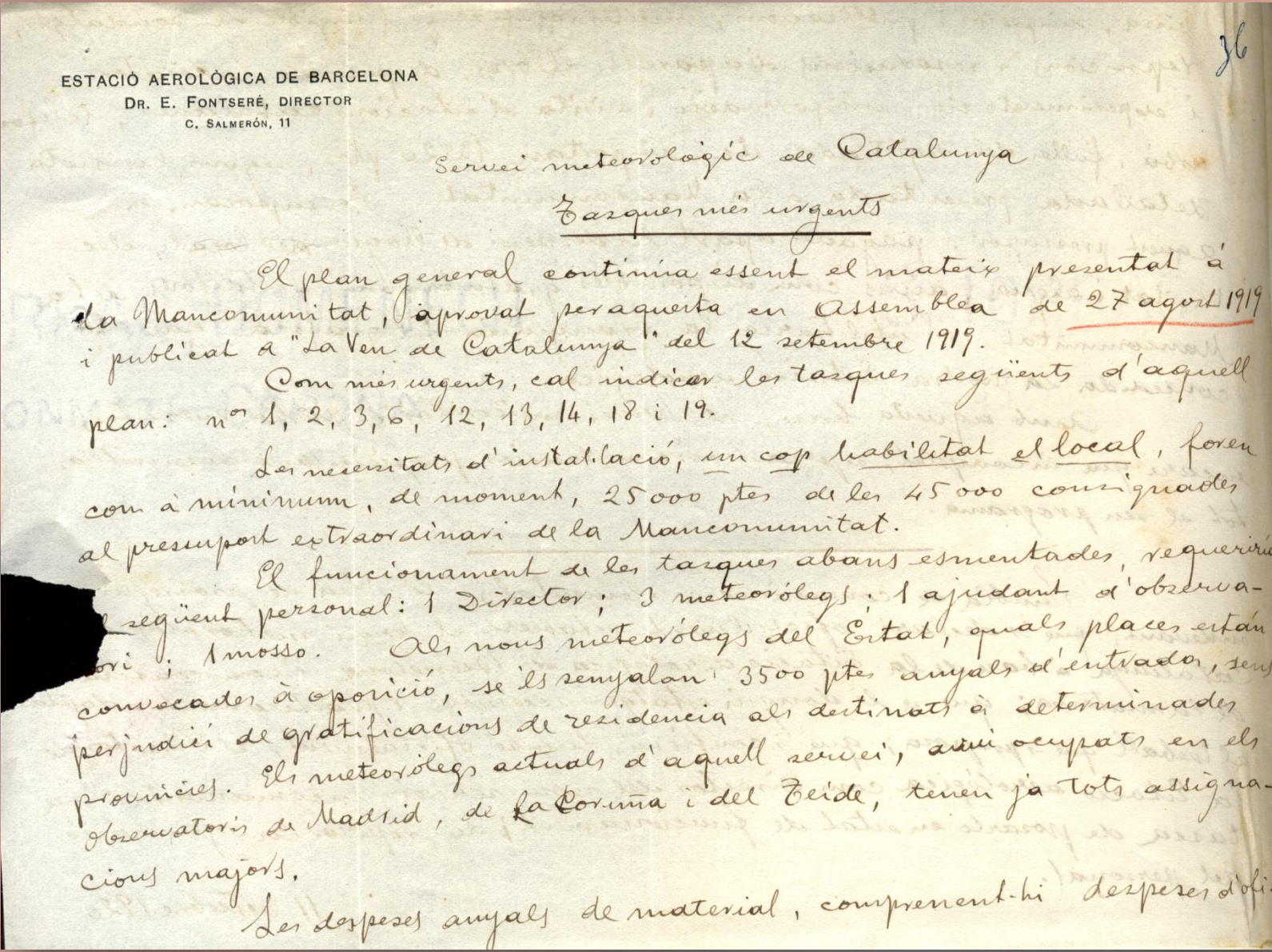
Aparells i instruments de l'Estació Aerològica.

Plànol de distribució d'espais del primer Servei Meteorològic de Catalunya, al 4a planta de la Universitat Industrial.

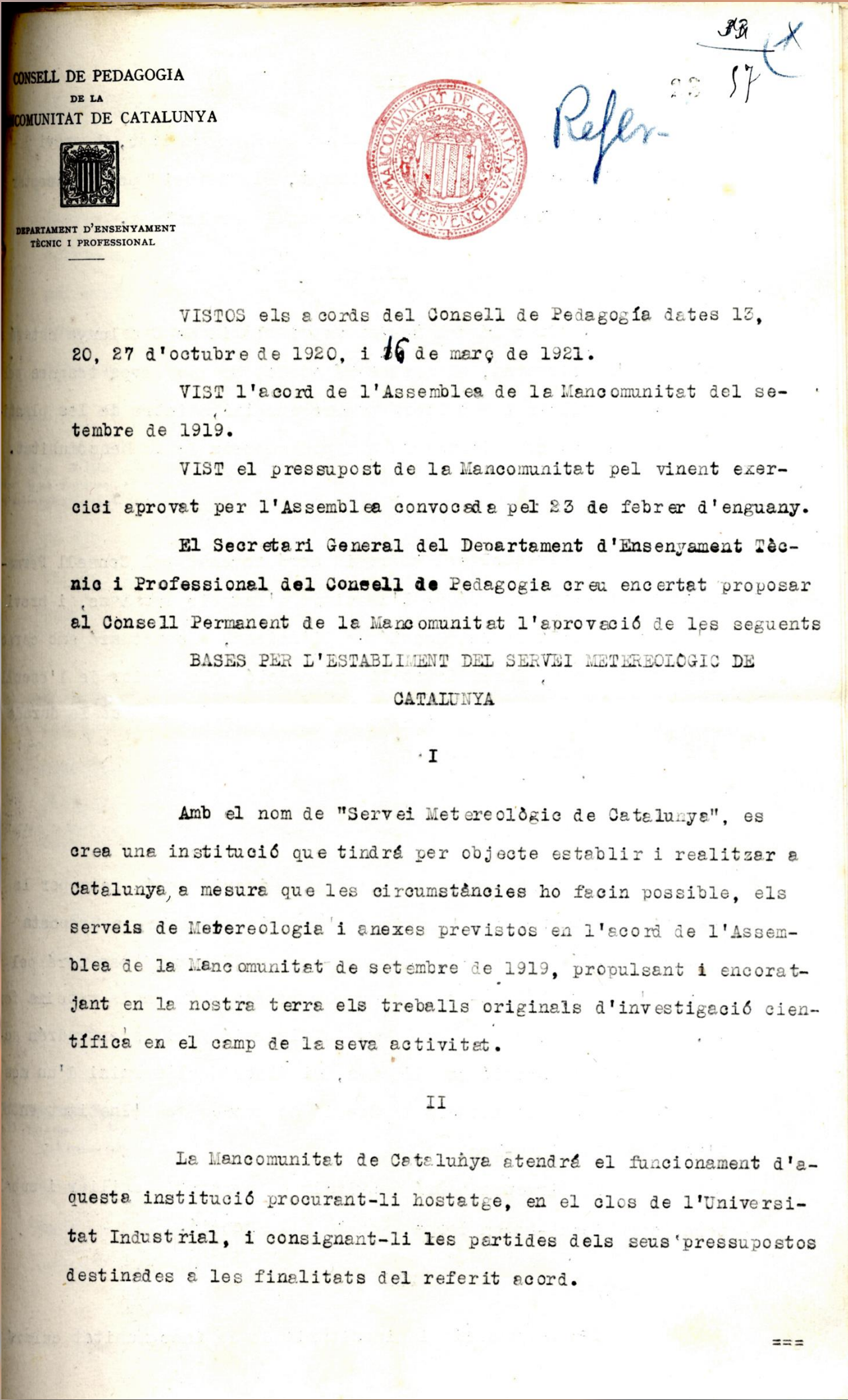

Full de registre de dades aerològiques.

Tasques més urgents a realitzar per a la constitució del SMC, descrites pel propi Fontserè (11 d'octubre de 1920).

L'estació realitzava sondatges amb globus pilot (que s'inflaven i es seguien al llarg del seu ascens amb un teodolit) tots els dies internacionals decretats per la Comissió Internacional d'Aerostació Científica, i quan els pilots d'aviació ho requerien. A partir de 1915 i fins a l'inici de la Guerra Civil es van realitzar diàriament.

Constitució del Servei Meteorològic de Catalunya.

El Servei Meteorològic de Catalunya (1921-1939)

Per encàrrec de la Mancomunitat, Fontserè presenta el 1919 un projecte de Creació del Servei Meteorològic de Catalunya (SMC), sota la dependència científica de l'IEC.

El 31 de març de 1921 la Mancomunitat aprova la creació de l'SMC.

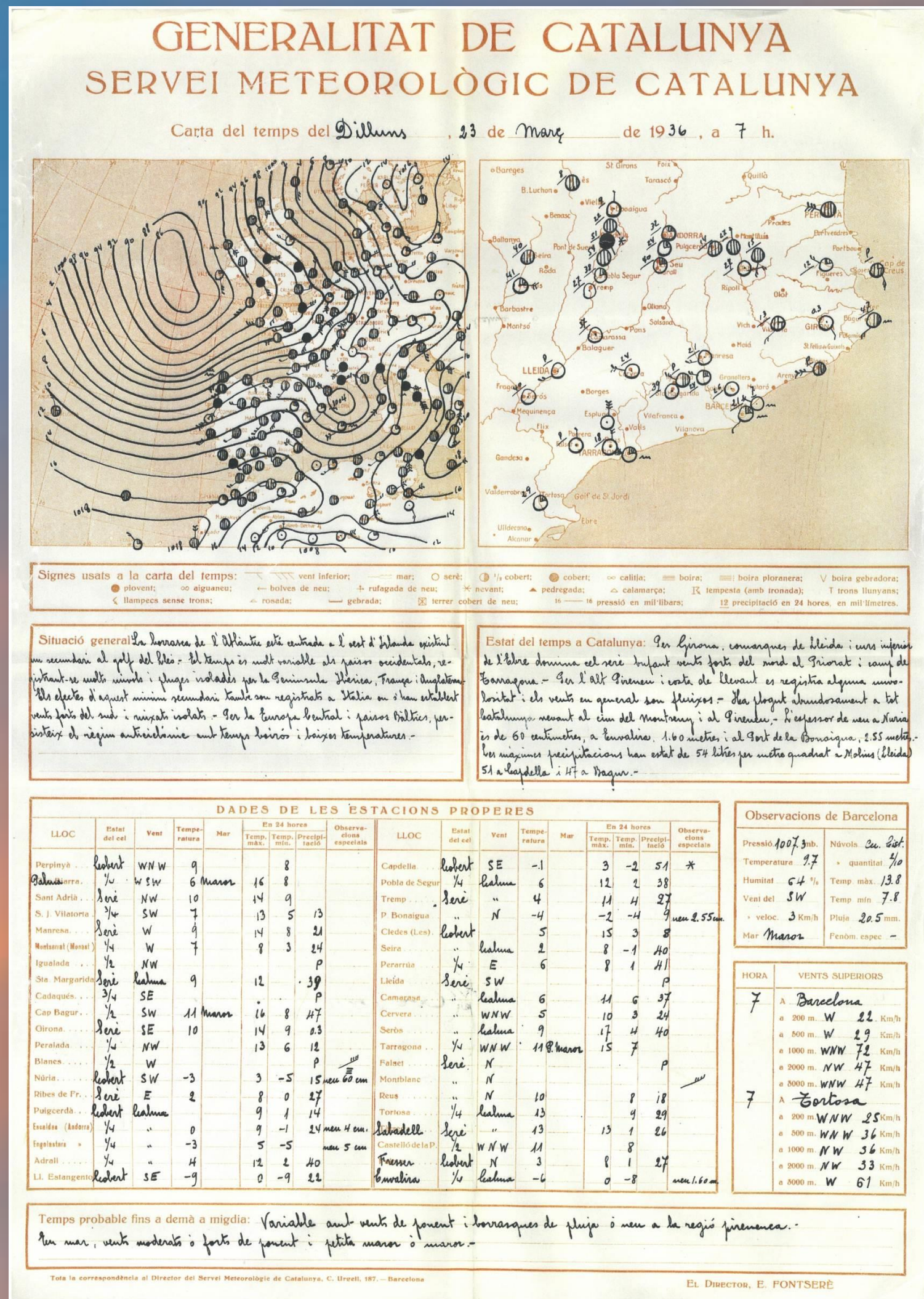
Un servei capdavanter en la recerca i la informació pública del temps

La Carta del temps

Des de 1921 el Servei Meteorològic de Catalunya (SMC) penjava la **Carta del temps** a la Universitat Industrial i l'enviava a totes les entitats que la demanaven. El 1922 s'afegiren mapes sinòptics i les previsions diàries del temps. Els avisos del temps s'enviaven cada matí a la central de telèfons de la Mancomunitat, que els retransmetia a 17 centrals comarcals **per exposar-los al públic**.

El temps a ràdio i premsa

L'SMC va ser un dels pioners a Europa en retransmetre via ràdio el **butlletí informatiu** dedicat a l'estat i a la predicció del temps a Catalunya, seguint les experiències de la BBC o de Ràdio France.

Exemple de Carta del Temps del primer Servei Meteorològic de Catalunya, corresponent al 23 de març de 1936.

Les emissions de l'estat del temps es van iniciar a Ràdio Barcelona (EAJ 1) l'agost de 1927 amb gran acceptació. **Fins llavors no s'havia difós mai informació meteorològica a la societat de forma directa i immediata.** Especial èxit van tenir els avisos a pagesos i mariners a partir del 1929.

El pluviògraf d'intensitats

Puig i Cadafalch, demanà a Fontserè que es realitzessin estudis per **determinar la intensitat efectiva dels xàfecs** que en algunes ocasions havien causat estralls en les obres públiques. Ramon Jardí dissenyà un nou pluviògraf que va ser construït per les prestigioses cases Richard de París i Casella de Londres, conegut llavors com a “model del Servei Meteorològic de Catalunya”.

La importància dels col·laboradors

La feina activa dels col·laboradors a peu de territori va ser la clau de l'èxit del Servei Meteorològic, **un Servei fet amb la gent i per a la gent.**

Aportaven les dades diàries per fer la carta del temps i els estudis climàtics i sovint participaven directament en la redacció de les notes d'estudi.

